

ÄŒEEKÄ• MÄŠ BÄ•DA A HLADOMOR!

ÄŒEtrtek, 11 Ä•ervenec 2013

MÄ› ekonomická krize nezdrťí. Jsem totiÄ¾ v ekonomické krizi odjakÄ¾iva. Posledních pár dní pÄ™ed výplatou se pravidelnÄ› pohybují nÄ›kde na pomezí chudoby a hladomor. Má to ale i své výhody! PÄ™st je zdravý a hlavnÄ›, ten extatický pocit, kdyÄ¾ vám desátého dorazí výplata, to prostÄ› bohÄ• nezaÄ¾ije. Dneska mi ale chudoba ukázala svou odvrácenou tvÄ™.

Na Národní tÄ™ídÄ› mÄ› doslova pÄ™epadla stará cikánka ovÄ›ená nevkusnou barevnou biÄ¾uterií a jala se vykládat mÄ›j osud (ano, cikánské vÄ›tkynÄ› zaÄ¾ívají comeback). Fajn. Dodnes jsem o rÄ™ověm oblÄ›ku své budoucnosti nemÄ›la nejmenšícich pochyb. Kdykoliv Ä¾výkám k obÄ›du housku a na displeji bankomatu se mi objeví notoricky známý zÄ™statek 26,50 (coÄ¾ mi bankomat nevím proÄ• nechce dát), uklidÄ™uju se pÄ™edstavou sebe jako úspÄ›šné právníÄ•ky obklopené vyfešákovánými dvojÄ›átky a preciznÄ› zastÄ™iženými tujkami kolem vily na OÄ™echovce. VÄ›ba staré cikánky v podstatÄ› zaÄ•ala v tomto duchu: „Vidím velikýýý, vééelikýý úspÄ› budete móoc šastná mladá pani! Za dvÄ› stovky.“ Moji plastickou pÄ™edstavu vilky a dvojÄ›átek ponÄ›kud zhatila poslední vÄ›ta. „Ale já nemám dvÄ› stovky.“ povídám s úsmÄ›vem. „Tak vyberte pani!“ ukázala cikánka nekompromisnÄ› na bankomat na rohu Národní tÄ™ídy a ulice Na Perštyň. „Ale“, polkla jsem housku, „Ale já nemám ani v bankomatu...“ Chvilí nechápatého ticha... (vrásšitou tvÄ™í zkušené vÄ›dmy probÄ›hl stín pochybnosti. Ä½eby šastná vÄ›ba obsahu mé šastné rajtofle!?) „Tó je šastný slešinko! Já ti Ä™ekla budoucnost a ty nezaplatíš!“ Dívala jsem se na ní jako mÄ›síek na hnoji (Ä•ili pÄ™iblíble) a hltavÄ› Ä¾výkala patku housky. Cikánka byla evidentnÄ› zvyklá na situaci, kdy nÄ›kdo m nedá. Já bych i dala, ale nemám! To byla novinka. V repertoáru vrásšité chodící vÄ›štiny figurovala ale jen jedna reakce. Šastná za mnou nÄ›kolik desítek metrÄ™ aÄ¾ k Národnímu divadlu a pÄ™edpovídala mi nejrÄ›znÄ›jšícimu muka a útrapy. U ÄŒEeské advokátní komory nášastné dvoušlenný právod vyfotila skupina NÄ›mcÄ™. Setšastla jsem tu šastenskou aÄ¾ u Akademie vÄ›d, kdyÄ¾ jsem naskošila na tramvaj a odjela o masné tyšim smÄ›rem k právnické fakultÄ›. Po co jsem slyšastla mezi zavírajícími se dveštmí, bylo slovo „hlad“. Achjo. A mám to spošitaný. Jako by nestašilo, Ä¾e mám nejhoršíc horoskopy ze všastech znamení a v tarotech mi neustále vychází rÄ™zné hršzy, ruiny, kostlivci a meše. UklidÄ™uju se tím, Ä¾e horoskopy píšastne do šastasopisnÄ›jaký zakomplexovaný pisálek, kterému nÄ›jaká šastena ve znamení Stšastelce zlomila srdce a on si to teš kompenzuje! Ono taky odhadnout, Ä¾e dnes zmoknu, nÄ›kdo utrpím malý úraz (coÄ¾ je u mÄ› na dennodenním pošastádku), nebo nemám rozhazovat velké šastky za oblešeni (26,50 Kč to není tak tÄ›šastké. Ale kdyÄ¾ jedu na zkoušastku, na kterou se v šastaludešních kšastách ušim 34 dní 14 hodin pÄ™ed zkoušastkou si pÄ™ešasttu: Stšastelec: „Dnes je v šastnešastný den! Nevylézejte radšji z postele!“ To opravdu není vtšpný! VÄ›šastíte na osud? Na hvšzdy? Já ne! Nemšastu! Musela bych se schizofreni v posteli a šastihat na nÄ›jakou solidní pÄ™edpovšast. Takšast radšic moknu, hladovím a nechávám se vyhazovat od stát a tšasteba… tšasteba se takhle promoknu k té vilce a dvojšastatšast. A víte co? Tšasteba tu svojí šastnou hvšzdu mám! - KdyÄ¾ jsem pÄ™ed chvílí vystoupila z tramvaje a podívala se nad hlavu, jestli nepršastí, spadl mi do oka nÄ›jaký písek. Zastavila jsem se s prstem v slzícím oku pÄ™esnÄ› v okamšastiku, kdy pár centimetrÄ™ pÄ™ede mnou prosvšastitšast nadzvukovou rychlostí šasterný bavorák. Bylo to o fous! Asi mi do oka fakt spadlo trochu toho hvšzdného prachu... RENATA FRANCOVÄ